

James Lee Burke
Robicheaux
464 sider
Hovedland

James Lee Burke er tilbage med sin 21. roman om den elskede Dave Robicheaux. Den har alle de kendte ingredienser i sig, hvilket allerede signaleres på forsiden. Vi får her den westerlandske cowboy-mæssige lovløshed, a-man's-gotta-do-what-a-mans-gotta-do-holdning, et menneske i undersøgelser og undreen og sorg og det, der hører til: Sydstatsmelankoli og bagved hovedpersonen en tåge, der kan indikere alt fra en broget fortid til, at om lidt vender vi om og forsvinder udi det uvisse.

Daves kone, Molly, dør i en trafikulykke.

Daves pludselige tab har forværret hans alkoholiske trang, mens hans mareridt presser sig på om fortiden i Vietnam og de konfødererede soldater.

Vreden truer med at overvælde ham, alt imens han midt i en mordefterforskning opdager, hvem det var, der muligvis var ansvarlig for Mollys død; død er i hvert fald manden, og myrdet muligvis af Dave himself.

En spændende nuance.

Daves chef Helen Soileau kæmper med at finde ud af, om hun skal have ondt af ham eller fyre ham. Typisk for forholdet mellem de to.

Clete Purcel forsøger nu sammen med Dave at gå logisk til værks og finde ud af, hvem morderen så i virkeligheden var, og om Daves hævn-tørst kunne være så stor, at det vitterligt var ham.

Vi får endnu en gang et fint billede af en følsom og rodfæstet mand, der har sin stolthed, barskhed og stædighed intakt sammen med al det menneskelige, der tegner det holistiske billede af et individ, både på afveje og på rette vej.

Det er dejlig læsning.

Forfatteren giver os som i andre af hans romaner drypvise glimt af livet i Louisina, denne gang særligt efter orkanen Rita. Sådan noget giver bogen troværdighed og får læseren til at føle sig midt i begivenhederne.

Der er dejligt mundrette dialoger, som sædvanligt i en Burke-roman, og sammen med optimale miljømæssige beskrivelser og gode tegninger af personerne bliver bogen en pageturner, som du kan få mindst en god, lang lørdag til at gå med.